Yargıtay 2. HD E.2026/1969 K.2026/7963 (14.09.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

2. Hukuk Dairesi 2026/1969 E. , 2026/7963 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 11. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2023/820 E., 2025/813 K.

DAVA TÜRÜ : Karşılıklı Boşanma

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul Anadolu 14. Aile Mahkemesi

SAYISI : 2019/2382 E., 2023/257 K.

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda Bölge Adliye Mahkemesi Hukuk Dairesince verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm davalı-davacı kadın vekili tarafından kusur belirlemesi, yoksulluk nafakası talebinin reddi, tazminat taleplerinin reddi yönünden temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

1.Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalı-davacı kadın vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2.Evlilik birliğinin sarsılması hukuki sebebine dayalı olarak karşılıklı açılan boşanma davalarında, İlk Derece Mahkemesince tarafların çocuk sahibi olamadığı, kadının evlat edinme isteğinin olmadığı, çocuk sahibi olamamanın tarafların evliliğinde sorunlara sebebiyet verdiği, kadının, erkeğin ailesine mesafeli olduğu, taraflar arasında şiddetli geçimsizlik olduğu, işbu evlilik birliğinin temelinden sarsılmasında her iki yanın da kusurunun olduğu, kadının kusurunun daha ağır olduğu kanaati ile, evliliğin devamında eşler ve toplum için fayda kalmadığı gerekçesiyle davacı- birleşen dosya davalı erkeğin ve davalı- birleşen dosya davacısı kadının 4721 sayılı TMK 166 uyarınca açmış olduğu davalarının ayrı ayrı kabulü ile tarafların Türk Medeni Kanunu'nun 166/1-2 maddesi uyarınca boşanmalarına karar verilmiştir. Kadının istinaf başvurusu üzerine Bölge Adliye Mahkemesi tarafından esastan ret kararı verilmiştir. Karar, kadın tarafından temyiz edilmiştir. Yapılan yargılama ve toplanan delillerden; kurumdan evlat edinme isteğinin olmaması vakıasının niteliği gereği kadına kusur olarak yüklenmesinin mümkün olmadığının; belirlenen ve gerçekleşen diğer kusurlar hep birlikte değerlendirildiğinde boşanmaya sebebiyet veren olaylarda tarafların eşit kusurlu olduklarının kabulü gerekir. Hal böyle iken Mahkemece tarafların eşit kusurlu oldukları gözetilmeden hatalı değerlendirme ile kadının, erkeğe nazaran daha ağır kusurlu olduğuna karar verilmesi doğru görülmemiş ve bozmayı gerektirmiştir.

3.Boşanma yönünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşulu ile geçimi için diğer taraftan mali gücü oranında süresiz olarak nafaka isteyebilir. Nafaka yükümlüsünün kusuru aranmaz. Toplanan delillerden; boşanmaya sebebiyet veren olaylarda kusuru daha ağır olmayan kadının düzenli bir işi ve gelirinin olmadığı, boşanmakla yoksulluğa düşeceği anlaşılmaktadır. Gerçekleşen bu durum karşısında kadın yararına, 4721 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesindeki "hakkaniyet ilkesi" de dikkate alınarak 4721 sayılı

Kanun'un 175 inci maddesi gereğince uygun miktarda yoksulluk nafakasına hükmedilmesi gerekirken, hatalı kusur belirlemesinin sonucu olarak yazılı şekilde hüküm kurulması doğru görülmemiş, bozmayı gerektirmiştir.

KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1.Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının kusur belirlemesi ile kadının yoksulluk nafakası talebinin reddi yönünden davalı-davacı kadın yararına ORTADAN KALDIRILMASINA,

2.İlk Derece Mahkemesi kararının kusur belirlemesi ile kadının yoksulluk nafakası talebinin reddi yönünden davalı-davacı kadın yararına BOZULMASINA,

3.Davalı-davacı kadın vekilinin sair temyiz itirazlarının reddi ile temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozma kapsamı dışında kalan temyize konu bölümlerinin 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 370 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca ONANMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde temyiz edene iadesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

14.09.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.